

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt XIII. Quomodo quod dominus dixit tu es Petrus, & super hanc
petra[m] &c. & illud, tibi dabo claues, &c. ad Petrum, & non ad alios Apost.
pertinere Christus voluerit. quid Iulius Pont. de ordine ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

CAPVT XIII.

Quomodo quod dominus dixit tu es Petrus, & super hanc petra
 &c. & illud, tibi dabo clauces, &c. ad Petrum, & non ad alios Apost.
 pertinere Christus voluerit. quid Iulius Pont. de ordine Ecclesia-
 sticæ gubernationis grauisimè scripserit. Quomodo potestas cla-
 uium cum omnibus Apostolis communicata fuerit, saluo principa-
 tu Petri. Et quomodo præstantia Petri colligitur supra ceteros A-
 postolos ex didrachmo illo, quod pro Christo, & pro se Petrus sol-
 uit, & quod genus tributi esset illud: item quomodo refellitur quod
 ait Antonius, quod dictum est Petro numero singulari, quodcunq;
 ligaueris, &c. repetitum esse postea numero multitudinis, cum ait,
 quæcunq; ligaueritis. Et quomodo Dionysius rationem dandi cla-
 ues Petro à ratione dandi alijs Apostolis distinxerit. & de argumen-
 tatione Antonij, non dedisse dominum soli Petro clauces regni cæ-
 lorum, quia dedit ceteris Apostolis. item quomodo refelli-
 tur, quod dicit Antonius, eodem modo, ritu, &
 verbis consecratos fuisse Apostolos mu-
 neri apostolico in loco Ioannis,
 quorum remiseritis &c.

Sequitur, Hic verò vide, quàm sis iniquus re-
 rum æstimator. Hæc enim verba, quæ sequū-
 tur apud Matth. tibi dabo clauces regni cæ-
 lorum &c. quia non ad Petrum restringi-
 mus, sed affirmamus, hoc ipsum fuisse cum
 ceteris apostolis commune, soletis exclamare summam
 fieri Petro iniuriam, dum quod vni Petro dictum est, ad
 alios quoque Apostolos extenditur: ac tunc vrgetis hæc
 verba, tibi dabo: item, tu es Petrus: item, super hanc pe-
 tram: vt nos ad vnum Petrum restringatis. At interim
 nō veremini hæc ipsa verba ad omnes Romanos episco-
 pos extendere. Obsecro, num Fabianum, Cornelium, &
 veteres illos Romanos Episcopos (pudet enim huius sæ-
 culi non iā episcopos, sed pōtiffices recensere) cū Ioanne,
 Mattheo, Iacobo & reliquis Apostolis nō tantū compa-
 rare, sed etiā anteferre? cuius enim pudoris est, id negare
 Apostolis, ijsq; præsentibus, quod episcopis lōge post fu-
 turis tribuere nō dubitatis? *facile, inquit tu. Arist. oēs errāt*
 S 2 in ijs

Quomodo in ijs, quæ ignorant, si à te quærat, quare dominus Petro tantum nominato, dixit, tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo &c. & tibi dabo claves regni calorum? si hoc ipsum æque ad alios Apostolos pertinere volebat, & hanc potestatem ex æquo cum alijs Apostolis communicaturus erat; quare sic locutus est? quare nõ dixit, vos estis Apostoli mei, super vos ædificabo Ecclesiam meam; vobis dabo claves regni calorum? sicut postea dixit, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis? &c. Quis vnquam nisi domestice gubernationis penitus imperitus, vni domui multos patres familias præficiendos esse diceret? aut vni regno multos reges? an natura ipsa non docet, quàm hoc dedecet, & periculosum sit? an nõ necesse esset diuisam esse domum, & regnum, vbi plura capita essent? Quis docuit Aristotelem tuum, esse *παραβασιλεύς*, quod verbum regnum plenum interpretatur, vt alij ante nos interpretati sunt, optimum, & absolutissimum genus regni, in quo summa potestas cum optimis legibus penes vnum sit, nisi ratio naturalis? quomodo vnitatis Ecclesiæ esse, retineri, & conseruari potuisset, nisi vnus esset, vnde exordium vnitatis duceretur? ad cuius potestatem summam omnes aliorum episcoporum particularium Ecclesiarum potestas referretur? audi, quid Iulius Pont. antiquissimus, & sapientissimus, in Epist. ad Orientis episcopos scribat. Nam sicut in vno corpore (inquit) multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent, ita multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Connexio totius corporis vna sanitatem, vnam pulchritudinem facit; & hæc quidem connexio vnanimitatem requirit, sed præcipue exigit concordiam sacerdotum. Quibus etsi dignitas communis est, non tamen ordo generalis est, (sic enim est in vetustissimis exemplaribus manuscriptis) quoniam & inter beatissimos apostolos in similitudine honoris fuit quedam discretio potestatis: & cum omnium par esset electio, vni tamẽ datum est, vt cæteris præemineret: de qua forma, episcoporum quedam orta est distinctio: & magna ordinatione prouisum est, ne omnia sibi omnes vendicarent, sed essent in singulis prouincijs singuli, quorum inter patres haberetur prima sententia: & rursus quidam

Julius Pont.
pulcherri-
me, & graui-
sime de ordi-
ne Ecclesia-
sticæ guber-
nationis dis-
serens.

in ma-

in maioribus urbibus constituti, sollicitudinem eius susciperet ampliore, per quos ad unam beati Petri Sedem uniuersalis Ecclesie cura conflueret: & nihil unquam à suo capite dissideret. Hactenus Iulius. Agnoscis hic patres familias minores in minoribus Ecclesijs, quæ sunt domus Dei minores? & maiores in maioribus: & maximum, & summum, in tota Ecclesia Dei Catholica, quæ una est? quid hoc ordine pulchrius dici potest? quid magis æconomicum, & ad pacem, & concordiam, atque unitatem conseruandam, commodius, appositius, & valentius? hoc cum natura, cum scriptura, cum traditione Apostolica, cum antiquissimis decretis Pontificum, Apostolorum, & cum Ecclesiasticæ consuetudinis & gubernationis regula congruit. Quod verò dicis de æquali potestate omnium Apostolorum, sublato omni principatu Petri, profer unum testimonium vetus ita esse, & quamuis Apostolica constitutio, & leges ciuiles uni non esse credendum præcipiant, sicut scriptum est, in ore duorum, vel trium testium stabit omne verbum, tamen credemus uni. Nunquã Lutherus, neque qui ex eius schola prodierunt, unum duntaxat ex antiquis patribus testem producere potuerunt, nec ullo unquam tempore poterant. Et beatus Cyprianus, quem obijcere soletis, vos solus condemnat. De quo postea, cum tibi de eo respondimus. Redeamus nunc ad ea, quæ hic scripsisti non intelligens, quæ à nobis dicuntur, neque quæ ipse dicis. Non enim negamus nos, communicatam fuisse potestatem clauium regni cælorum cum ceteris Apostolis; omnes enim Apostoli aperiabant, & claudabant regnum cælorum, quibus aperiendum, & claudendum in Spiritu Sancto videbatur, Sed quomodo communicata fuisset, hoc erat à te, & à tuis magistris discendum. Fuit enim cum ceteris Apostolis potestas clauium à Christo communicata per Petrum, tanquam per caput domus suæ, quam super eum edificabat, caput, inquam, Apostolorum, & totius Ecclesiæ, ut unus esset, qui uni toti domui dei, quæ est una Ecclesia Catholica, præesset. Audi, quid magnus Leo Primus, vir sanctitate, sapientia, antiquitate illustris, & venerabilis in sermone iij. in anniuersario die assumptionis suæ scribat de beato Petro loquens, magnum & mirabile dilectissimi huic viro

Diuina, & absolutissima Ecclesiastica hierarchia species & forma.

Quod nunquã Lutherus unum tantum veterem testem producere potuit de æquali potestate Apostolorum sublato omni principatu Petri. Quomodo potestas Clauium cum omnibus Apostolis communicata fuerit, quæ, in quâ, ratione, & ordine, nunquã à Lutheranis explicatum est, nec illis fiasum.

Leo Magnus
de potestate
Clauū cum
Apostolis à
Christo per
Petrum tan-
quam per ca-
put, & patrē
familias do-
mus suae cō-
municata.

Quanta
sūt Leonis
primi aucto-
ritas, Syno-
dus Chalced.
sexcentorū
episcoporū
testimoniū
dicit.

Quomodo
si qd' singu-
lariter dictū
est Petro, ti-
bi dabo cla-
ues regni
celorū, vni-
cuique cate-
rorum Apo-
stolorum sic
dictum fuit
fuerit, totidem
successores
principales,
id est, totide
capita Ecce-
siae vnius ca-
tholicae,
quot fuerūt
Apostoli,
essent.

consortium potentiae suae tribuit diuina dignatio. Et si quid cum eo commune ceteris voluit esse principibus, nunquam nisi per ipsum dedit, quicquid alijs non negauit. Et paulo post, propter quod dicit beatissimo Petro, tibi dabo clauēs regni caelorum; & quaecunque ligaueris super terram, erunt ligata & in caelis; & quaecunque solueris super terram, erunt soluta & in caelis. Transiit in alios Apostolos vis potestatis istius, & ad omnes Ecclesiae principes decreti huius constitutio commeauit; Sed non frustra vni commendatur, quod omnibus intimatur. Petro enim ideo hoc singulariter creditur, quia cunctis Ecclesiae rectoribus Petri forma praepositur. Et paulo post, in Petro ergo omnium fortitudo munitur, & diuina gratia ita ordinatur auxilium, ut firmitas, quae per Christū Petro tribuitur, per Petrum Apostolis cōferatur. Haecenus Leo, cuius auctoritas quanta, & quam grauis sit, det tibi testimonium Synodus Chalcedonensis sexcentorum patrum. Vides credo iā, Antoni, quemadmodum non negamus nos, ut tu falso putas, & dicis, quod vni Petro dictum est, ad alios quoque Apostolos extendi. Sed vni Petro dictum est hoc, id est, Petro dictum est singulariter, quia vnus Petrus ceteris Apostolis praepositur, & praeficitur. Quod autem singulariter dictum est Petro, tibi dabo clauēs regni caelorum, hoc ipsum singulariter vnicuique successori Petri dictum est. Petrus enim & successores eius, vnum sunt, ut antea dixi. Nulli autem ceterorum Apostolorum dictum est hoc singulariter, quia nullus eorum praepositus fuit toti Ecclesiae, quae cum vna sit, non habet nisi vnum patrem familias principalem: si enim vnicuique ceterorum Apostolorum hoc singulariter, sicut Petro, dictum esset, essent duodecim apostolorum, XII. successores principales; id est, totidem capita vnius corporis Christi, quod est Ecclesia; nunc autem cum vni Petro dictum sit, vnus est eius successor per vicariam ordinationem; ceterorum vero Apostolorum omnes Episcopi sunt successores. Quod autem, postquam Fabiani, & Cornelij pontificum meministi, pudere dicis huius saeculi non iā episcopos, sed pontifices recensere, si tu tam sanctus & tam pudens es, quomodo non pudet te tui, & tui magistri Martini Lutheri heresiar-

resarchæ, monachi apostatæ, sacrilegis, atq; incæstis nuptijs virginis Deo sacratæ, & Christi sponsæ ex monasterio Nimicensi raptæ polluti? cur nō pudet, te nō didicisse à Christo præceptore, propter cathedram Petri pontificibus, qui in ea sedent, honorem deferre aliquē, sicut Christi docuit turbas, & discipulos honorare Scribas, & Phariseos propter cathedram Moysis, in qua sedebant? Sequitur in libello tuo, Cæterum ipsa te rei veritas coget, vt Apostolis omnibus clauēs regni cælorum datas esse fatearis: atque ita locum hunc Matthæi non minus ad reliquos Apostolos, quàm ad Petrum pertinere. Dixi iam, id nos etiam fateri, datas esse clauēs regni cælorum apostolis omnibus, sed quomodo datas essent, & quid datas esse Petro, & datas esse cæteris apostolis, interesset, non siue ratione, scriptura, & veterum testimonijs explicauimus, atq; ita locum Matthæi ad Petrū inter Apostolos singulariter pertinere. Quod autem hic adiunxisti ad probandū, non minus ad reliquos apostolos quàm ad Petrū hunc locum pertinere, apostolos à Christo interrogatos ore vnius Petri respondisse, hoc tu, si, quā vim hoc habeat, intellexisses, nunquā ad causā tuā adiunxisses: esse enim factū os omnium Apostolorū argumentū plane & testimonium est, fuisse illum principem, & caput apostolorū, in quo, tanquā in capite, illorum sententiā continebatur. Deinde addis, neq; proferam ea, quæ sequuntur apud Matthæum, quando Christus interdixit discipulis, vt nemini dicerēt ipsum esse Iesum Christum. nō potui intelligere, quomodo hoc ad exæquandū cæteros apostolos Petro pertineret. Neq; tu amplius addidisti, quia nec ipse quomodo huc pertineret, cogitasti, aut assequi potuisti: sed vt viderere aliquid dicere, quod eo grauius esse puteretur, quo minus intelligeretur. Sed qui ita diligens fuisti, vt tibi videris, in scrutando cap. isto Matthæi 16. ad venandam, si forte assequi posses, æquationē Petri & cæterorū Apostolorū, cur quod in proximo cap. 17. erat, qd ad præstantiā Petri supra reliquos apostolos plane pertinet, dissimulasti, & nihil ad id, quod tibi aliquādo obijci poterat, respondisti? nō enim erat tibi prætereundū, si cauere tue cōsidebas. Sic enim scriptū est, Et cū venissent Capharnaū, illā iſoxn accesse-

Quomodo
Antonius
nō intelli-
gat, quam
vim habeat
quod dicit,
& verum
est, factum
fuisse Petrū
os omnium
Apostolo-
rum.

Quid Anto-
nius in cap.
17. Matthæi
dissimula-
uerit, quod
plane præ-
stantiam, &
illā iſoxn

quā quærit
Petri supra
reliquos
Apostolos,
declarat.

Locus Mat-
thæi de di-
drachmo
quod Petrus
pro Christo,
& pro se
soluit.

acceperunt, qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei, Magister vester non soluit didrachma? ait, etiam: & cū intrasset in domum, præuenit eum Iesus dicens, quid tibi videtur Simō? reges terræ à quibus accipiunt tributum, vel censum, à filiis suis, an ab alienis? & ille dixit, ab alienis: dixit illi Iesus, ergo liberi sunt filij; vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum, & eum piscem, qui primus ascenderit, tolle, & aperto ore eius, inuenies staterem, illum sumens da eis pro me, & te. Dicit tu Antoni, an hic ingenij tui sagacitate aliquid in Petro excellens olfacias? cum non esset tunc cum Iesu solus Petrus, cur qui tributum hoc exigebant, ad Petrum potius, quàm ad alios acceperunt? ad eum scilicet acceperunt, vt ipse, quem ab alijs Apostolus honorari iā videbant, Christum de tributo soluendo admoneret: quod quidem facturum erat ingressus domum, sed præuenit, inquit Euangelista, eū Iesus, dicens, quid tibi videtur Simon? quia enim soluendum erat tributum pro patre familias & pro familia ipsa, opportunè Petrū rogauit, quid ei videretur. Quia vt cæterorum Apostolorum caput, personam eorum sustinebat: & deinde cum dixit, quid faciendum esset, Petrum sibi annumerauit, inquiens, ne autē scandalizemus eos. Quasi & Christus scandalizaret, & Petrus item non soluendo didrachmon. Hoc autem magis adhuc declarat, cū iubet Petro, vt illo statere qui duo didrachma valebat, in pisce reperto, pro Christo, & pro se soluat. Cum enim non appareat ratio, quare Petrus magis tributum deberet, quàm reliqui discipuli, & Apostoli domini, consequens est, vt Petrus tanquam caput aliorum Apostolorum & discipulorum solueret. Alioqui nunquam dominus dixisset, da eis pro me, & te. Tributum enim fuisse illud non ex lege vetere pro redemptione animæ, vt quidam auctores putauerunt, sed imperatum à rege gentium, id est, imperatore Romanorum, satis declarat Euangelium. sic etiam intellexit Origenes in Epistola ad Iulium Africanum, sic enim ait, καὶ γὰρ ἡ μὲν βασιλεὺς τῶν, καὶ Ἰουδαίων τὸ διδραχμὸν αὐτοῖς τέλλειν. &c. erat fortasse tributum ex illa descriptione Iudeæ & cuncti orbis facta ex cuiusque censu, ita vt qui pauper esset, et capite census, vt Christum videbant

debant nihil possidere, didrachmum pro se solueret, & alterū tantum familia eius. Sed de hoc coniecta, ut voles, aut si mea coniectura de Petro soluente pro se & alijs Apostolis ex ratione ducta non tibi probatur, asser tu aliam probabiliorem, cum hanc cōfuta ueris nō futiliter, & nugatorie, ut soles. Deinde adiungis, hoc tamen, satis superque esse debet, quod in Christi verbis nihil sit,, quo ceteri Apostoli excludantur. Redis ad genus argumen- tandi tibi familiare, ex negantibus, & id dicis satis superque esse, ista bella & artificiosa argumentatione totum negotium vester Sadeel satis superque confectum putat. Iudicet Academia tua de tua disputandi arte, quam iactas: sic enim concludis, in Christi verbis, illis scilicet, tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo claves regni cælorum, nihil est, quo ceteri Apostoli excludantur, super ceteros igitur Apostolos ædificata est Ecclesia, ut iam Ecclesia Catholica, quæ una est, duodecim capita habeat, & una domus Dei duodecim patres familias, & unum regnū Christi duodecim monarchas spiritualis potestatis, habeat itē duodecim clauigeros regni cælestis, qui nullum inter se primum clauigerum agnoscant. At cum sic Christus Ecclesiam composuerit, ut compositio instituta usque ad consummationē sæculi conseruanda sit, & nunc Ecclesia Catholica per cunctum orbem diffusa unum principem Clauigerum cæli agnoscat beati Petri successorem & in cathedra eius sedentem, restat, bone Antoni, ut nobis ostendas reliquos XI. clauigeros successoris in pari potestate reliquorum XI. sanctorum Apostolorum, si quidem super eorum petras ædificatam esse Ecclesiam dicis; & eis ex æquo omni principatu eorum inter se sublato claves regni cælorum datas esse affirmas, hoc autem cum facere non poteris, necesse erit tibi, ut rursus destruas, quod prius ædificasti, ne præuaricatorē, te cōstituas. Necesse, inquam, erit, ut neges datas esse pari potestate claves regni cælorū Apostolis omnibus & Ecclesiā ædificatā esse super eos; quia præterquā successorē Petri reliquos Apostolicos successores vndecim nō potes ostendere, aut relinquetur tibi, ut omnes presbyteros facias successores Apostolorum in pari potestate ligandi & soluendi, aperiendi & claudendi

T regnum

De argumē-
tatione
bellissima
Antonijs Sa-
deelis ex ar-
te disputadi
profecta, &
quæ mōstra
ex ea sequā-
tur.

Quæ restent
ab Antonio
ostendenda,
ut negotium
eius cōfectū
sit; aut si nō
ostenderit,
quid ei restet
secundum;
aut quid ter-
tium, aut
quid quartū.

regnum celorum; ut tot Petros iam & Ioannes, & Iacobos, & reliquos habeat Ecclesia, quot habet presbyteros. Aut quartum erit reliquum, ut mortuis Apostolis, & sublata successione eorum, extinctum sit sacerdotium. Vide, quo te tua cecitas, & amentia gradatim adduxerit. Sed pergamus ulterius.

» Immo potius (inquis) quod Petro dictum fuerat nu-
 » mero singulari, quicquid ligaueris in terra &c. id postea
 » repetitur numero multitudinis, c. 18. quaecunque, inquit,
 » ligaueritis in terra, erunt ligata & in caelo. Deinde (quod
 » recte Lutherus obseruauit) Christus tibi dabo, dixit per
 » futurum tempus, videamus igitur, quando dederit, nem-
 » pe Ioannis 20. sicut misit me pater (inquit) & ego mitto
 » vos: accipite spiritum Sanctum, quorum remiseritis pec-
 » cata, remittuntur eis, quibus verbis exponitur figurata
 » locutio ligandi & soluendi. Ecce igitur, ubi dantur cla-
 » ues regni celorum non vni Petro, sed omnibus Apostolis si-
 » mul. ex quo factum est, ut Petrus non alijs apostolis impera-
 » rit: sed aequae cum alijs Ecclesiam administrarit, ut con-
 » stat ex actis Apostolorum. Erras Antonius, quod dictum fuerat
 » Petro numero singulari, quodcunque ligaueris super terram, non re-
 » petitur postea, ut tu dicis, numero multitudinis, c. 18. cum ait, quae-
 » cunque ligaueritis &c. illud enim singulariter & nominatim dictum

Quomodo
falsum sit,
quod ait
Antonius,
quod dictum
fuit Petro
numero sin-
gulari quae-
cunque; ligaue-
ris super ter-
ram &c. re-
petitum esse
c. 18. nume-
ro multitu-
dinis, quae-
cunque; liga-
ueritis.

est Petro; hoc vero dictum est communiter non solum Apostolis, sed etiam multis discipulis, quos illi duo discipuli reuersi ex Imaus, cum ipsis Apostolis congregatos repererunt, ut ex Euangelio Lucae c. 24. intelligi potest. ut intelligeremus, quod magnus Leo paulo ante dixit, nunquam nisi per Petrum dedisse, quicquid alijs, scilicet Apostolis, non negauit. Et rursus idem Leo, Petro enim i-
deo hoc singulariter creditur, quia cunctis Ecclesiae rectoribus Pe-
tri forma praepositur. Vi igitur illud, super hanc Petram aedifica-
bo Ecclesiam meam, nemini Apostolorum, nisi Petro dictum est,
neque aedificari Ecclesiam a Christo super hanc petram, quae erat Pe-
trus, commune fuit aliorum Apostolorum, sed Petri proprium; sic
illud adiunctum, tibi dabo clauis regni celorum, & quodcunque li-
gaueris super terram &c. singulari modo conuenit Petro; ita ut
po-

potestas clauium regni celorum, ligandi atq; soluendi, per Petrū ad alios Apostolos ita domino disponente, transferit, sicut idē Leo dixit; Immo transiit etiam ad alios discipulos, quos Christus elegit, quorum successores sunt presbyteri, vt antiqui patres, & Ecclesie doctores testantur. Quod autem dicis, recte obseruasse Lutherum, dictum esse in futuro, tibi dabo, dedisse autem Ioannis 20. cum dixit, accipite Spiritum S. quorum remiseritis &c. & intulisti, ecce igitur, vbi dantur clauis celorum non vni Petro, sed omnibus apostolis simul: Iam ad hoc non semel superius responsum est, datas quidem esse clauis ceteris Apostolis communiter, à Christo, sed per eum, cui prius singulariter se daturum promisit; non .n. poterat aliter vnus gubernationi vnus domus Dei, quæ est Ecclesia, præesse, vt necessarium erat, & à Christo sapientissime, & commodissime promissum. Præterea, & si quod dixit Christus tibi dabo in futuro, tunc dedit secundum obseruationem Magistri tui Lutheri, cum dixit Apostolis Ioan. 20. quorum remiseritis peccata &c. falso tamen inde cū Magistro tuo argumentaris, æquales fuisse oēs Apostolos, nullumq; in eis primatum habuisse Petrum, alioqui argumentare similiter, æquales fuisse apostolis LXX. discipulos, quos dominus post duodecim electos Apostolos, designauit, sicut ait Euangelium, multi enim ex illis erant cum Apostolis congregati; vt Lucas testatur, cum omnibus Apostolis, & discipulis dixit dominus, quod Ioannes scribit. nihil enim refert, si forte non aderant omnes LXX. sicut nō refert, quod Thomas nō erat tunc cū reliquis apostolis. Vt autē intelligas, aliam rationē fuisse dandi clauis Petro, aliā reliquis Apostolis; Petro .n. dedit singulariter, sicut singulariter promiserat; dedit, inquā, vt primo, & summo; alijs vero in cōmune per Petrū, vt summa potestas clauium in Petro esset, & per eū alijs Apostolis clauis regni celorum à Christo darentur: vide, quemadmodum diuinus Dionysius, Pauli Apostoli discipulus, vtramq; dationē clauium distinxerit, & alterā ab altera separauerit, quod ex Euangelio, & ex interprete eius, & magistro suo Paulo didicit. Interpretatur enim in Eccl. Hier. c. De pie defunctis, dictum esse in Euangelio, accipite spiritū S. deinde, quorū remiseritis peccata &c.

Quomodo
data sint
clauis regni
celorū alijs
Apostolis.

Quomodo
sicut Antonius
arguitur
argumentatur
æquales fuisse
omnes
Apostolos,
quia omnibus
dictum
est, quorum
remiseritis
&c. simili-
ter argumē-
tari potest
æquales fuisse
duodecim
apostolis
LXX. discipulos;
quod est absurdum,
& falsum.

Quomodo
dationē clauium
ceteris
apostolis

à datione
clauum Pe-
tro Diony-
sius Arcop.
diuinè di-
stinxerit.

Quomodo
Dionysius
Petrum du-
cem episco-
porum esse
dixerit.

Petrus dux
Apostolorū
& omnium
Episcoporum
qui sunt suc-
cessores apo-
stolorum.

quia episcopi potestatem remittendi, & retinendi peccata habent, non ut ad voluntatē suam ea potestate utantur, sed ut ratio diuini iudicii poposcerit, non (inquit) ut Deus in remittendis, aut retinendis aliorum peccatis, iræ, aut cupiditati eorum, ut ita dicam, subseruiat; sed ipsi potius Spiritui sancto Sacramentorum præsidī, & domino. Deinde, quia alio modo, id est, singulariter data erat remittendi, & retinendi potestas Petro; separatim de ea meminit: subiungit enim, & ei, qui reuelationibus sanctissimi patris celestis illuminatus fuit, scriptura dicit, quodcumq; ligaueris super terram, erit ligatum in cælis: & quodcumq; solueris super terram, erit solutum in cælis quia ille, & omnis episcopus, qui eum sequitur, secundum reuelationes sibi factas iustificationis patris celestis, admittunt deo acceptos: aut excludunt alienos à Deo, denunciantes, & transfundentes in eos, aut remissionem Dei, aut retentionem. Illam enim theologiam nō à se excitatus, neq; carne & sanguine, ut ait scriptura, reuelantibus, sed à Deo, qui eius mentem de diuinis erudiuit, effatus est. Haftenus Dionysius. quare autem hanc dationem clauum Petro ab illa in Euangelio Ioannis distinxerit, declarauit hoc loco Dionysius. cum dixit, ille, id est, Petrus, cui dictum est illud, quodcumq; ligaueris &c. & omnis episcopus, qui eum sequitur. An non satis apertè ducem episcoporum vocat, cū dicit, omnis episcopus qui eū sequitur? Sunt autē oēs episcopi successores Apostolorū, fuit igitur Petrus testimonio etiam Dionysij discipuli Pauli, dux Apostolorum. Et quia tu Antoni Græce calles, lege Græcè, sic enim ait, ὁς ἐκεῖνος, ὁ πᾶν τὸν ἔχει καὶ αὐτὸν ἱεράρχη, ut enim omnes episcopi, aut omnes κατὰ ματρὶν dicuntur Platonicī, & Aristotelici, siue qui Platonē, & qui Aristotelem sequuntur, sic omnes κατὰ πατρὶν dicuntur episcopi, ut ita dicam, Petrai, siue qui Petrum ducem sequuntur.

Pergit Antonius, & ait, Ex quo etiā factū est, ut Petrus non alijs Apostolis imperarit, sed æquē cum alijs Ecclesiæ administrauerit, ut constat ex actis Apostolicis. Petrus non imperauit apostolis, nec alijs, si imperare significat, dominari, immo ipse præcepit episcopis non dominari in cleris. Ecclesiā autem

autem cum alijs Apostolis tanquam adiutoribus non tanquam
 quabilibus administravit; ipse enim Petrus præerat illis. Sequitur,
 Itaque Turriane hoc vno ariete corruit illa tua turris Ba-
 bylonica, quæ summam rerum diuinarum, & humana-
 rum perturbationem inuexit, quod vt sentias, ita pauci s
 comprehendo, apud Matthæum Christus ait, tibi dabo;
 non autem tibi do; at apud Ioannem Christus omnes si-
 mul Apostolos compellat, omnibus afflat Spiritum S. &
 omnibus simul apostolis dat potestatem soluendi, & li-
 gandi, id est, remittendi, aut retinendi peccata, nihilque
 hic Petro nominatim, sed vna omnibus, & æqua potestas
 tribuitur. Quamobrem Turriane tuo more peccas *παρὰ
 τὸ ἐπιόχου*, cum hoc connexum proponis, Christus di-
 xit Petro, dabo tibi claues regni cælorum, ergo soli Petro
 dedit, nam profero *ἐν τῷ 14* ex apertissimo Ioannis loco.
 Ista pauca, quibus te dicis vnum arietem tuum comprehendere, e-
 go non paucis, sed multis proxime confutavi, & arietem tuum fræ-
 gi, non opus est eadem repetere. Quod autem dicis, me hoc conne-
 xum proponere, Christus dixit Petro, dabo tibi claues regni cæ-
 lorum, ergo soli Petro dedit, non est ita, nusquā in meis libris con-
 nexum hoc, quale à te fabricatum, & confictum est, reperies. Sed
 vt insipientia tua, & fallacia omnibus manifesta fiat, recitabo hic
 locū libri mei prioris aduersus capita Lypsienſis disputationis, vn-
 de tu istud cōnexum texuisti, vt omnes tui Academici videant, quæ
 ex illo loco dissimulaſti, quia respondere non potuisti. Pagina ergo
 85. sic cum Illyrico primatum Petri oppugnante disputans scri-
 psi, sed respondeamus, inquam, deinceps de Aug. quem Illyricus
 his verbis in primatum obijcit, Augustini (inquit) memorabile di-
 ctum est, qui ait totam Ecclesiam super petram Christum, nō su-
 per Petrum hominem fundatam esse, super quem & Petrus ipse ex-
 tructus sit, ita enim inquit tractatu 124. in Ioannem, quando Pe-
 tro dictum est, tibi dabo claues regni cælorum; & quodcunq; liga-
 ueris super terram, erit ligatum & in cælis; & quodcunq; solueris
 super terram, erit solutum & in cælis, vniuersam significabat Ec-

Petrus cur
 alijs Apoſto-
 lis tanquam
 adiutoribus
 administra-
 uit Eccleſiā.

Detegitur
 fallacia An-
 tonij, & reci-
 tantur, quæ
 dissimulauit,
 quia respon-
 dere ad ea nō
 potuit.

clesiam, quæ in hoc sæculo diuersis tentationibus, velut imbris, fluminibus, tempestatibus quæ quatitur, & non cadit, quoniam fundata est super Petrum, vnde et Petrus nomen accepit, non enim à Petro petra, sed Petrus à petra. Hactenus testimonium Augustini ab Illyrico recitatum. Sed recitemus nos integrum testimonium, ut sicut in Cypriano fecimus, hic quoque ore testis sui Illyricum redarguamus. sic enim scribit in eodem loco Augustinus, Cuius Ecclesie Petrus apostolus propter apostolatus sui primatum gerebat figurata generalitate personam. Interrogemus Illyricum, cur prætermisit hanc particulam testimonij Augustini? aut cur non timuit, ne à nobis callida ista testimonij decurtatio fallacie, & malitiæ index deprehenderetur? Sequitur in August. quod enim ad ipsum propriè pertinet, natura vnus homo erat, gratia vnus Christianus, abundantiore gratia vnus, idemque primus apostolus. Sed quando ei dictum est, tibi dabo clauēs regni cælorum, & quodcunque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis; & quodcunque solueris super terram, erit solutum & in cælis, vniuersam significabat Ecclesiam. Quare autem vniuersam significaret Ecclesiā, siue vniuersæ Ecclesie personā gereret, proxime causam dixerat, nempe propter primatū apostolatus. Ergo quod ei dictum est, tibi dabo clauēs regni cælorū, & quæ sequuntur, etsi ad totā Ecclesiam pertinet, cuius personā gerebat, ad ipsum tamen Petrum in primis propter primatū pertinet; siquidem propter primatum, vniuersæ Ecclesie personā gerebat; consequenter igitur propter primatū potestatis eius, potestas ligandi & soluendi in aliis deriuata est. Quis est ratiocinandi nō penitus ignarus, qui cōsequentis, ac connexi rationē hic non videat? hæc ego illic cōtra Illyricū, quibus ita te oppressum, & conuictū sensisti, ut ea dissimulare silentio coactus sis. Quod est te ad aphoniā, id est, ad obmutescēdū cōpulsū esse. Cū dixi, Quis est ratiocinandi nō penitus ignarus, qui cōsequentis, ac connexi rationē hic non videat? neminē putauisse, sed fefellit me opinio, tu n. repertus es, qui non vidisti connexi rationē, quæ, si cōcesseris superius, cogit inferius cōcedere. Si enim dictū est Petro, tibi dabo clauēs regni cælorū, quia vniuersæ Ec-

Antonius
ad obmutescendum
cōpulsus.

clesie

clesie personam gerebat, siue tota Ecclesia significabat, gerebat
 autem vniuersa Ecclesie personam, siue totam Ecclesiam significa-
 bat propter primatum apostolatus, vt pater Aug. Euangelium
 secutus affirmat, igitur propter primatum apostolatus dictum est
 ei, tibi dabo clauis regni celorum. Soli igitur Petro dedit tanquam
 primo, quia primatus non poterat esse nisi in vno tantum. Hoc con-
 nexum fuit a me illic propositum, quo ita irretitus teneris, vt te in-
 de explicare, & expedire nequeas. tua vero *ἐνστασις* ex c. 20. Ioannis
 captiosa, & sophistica est, quia enim datæ sunt clauis regni celorum
 apostolis ad remittendum, & retinendum peccata, vis concludere,
 non esse soli Petro datas. *ἡτοιμασμένην ἡ δυνάμειν*, vt Aristo-
 telis tui verbis vtar, id est, facit apparerem, vt ita dicam, æqui-
 uocatio. dare enim clauis, *δίδοται*, id est, duplex est, sic dare, vt in ea
 potestate primatum habeat, qui accipit, qui est Petrus solus, & dare
 non sic, vt primatum habeat in ea potestate, qui accipit, sic sunt datæ
 alijs apostolis, & discipulis. Aut sic, duplex est dare clauis; dare,
 vt is, cui datur, sic causa dandi alijs, sic sunt Petro datæ; aut sic da-
 re, vt per eum dentur, cui primatum, & principaliter datæ sunt. Sic di-
 xit, vt saepius repetam, Leo magnus, loquens de potestate ligandi, &
 soluendi, & si quid, inquit, cum eo, (id est, Petro, de eo. n. loquitur) com-
 mune voluit esse principibus Ecclesie, non nisi per Petrum dedit,
 quicquid alijs non negauit, igitur nisi dominus Petro potestatem ligandi
 & soluendi dedisset, cum alijs apostolis eam non communicasset. Ex
 quo fit, vt potestas ligandi & soluendi præ cæteris Petro conueniat,
 si quidem dedisset ei hanc potestatem clauium causa fuit dandi eam alijs.
 quod. n. causa est, vt alijs secundum eandem rationem speciei aliquid
 conueniat, ipsi illi, quod causa est, maxime conuenit. vt ignis (inquit
 tuus Arist. lib. 2. metaph. calidissimus est, qui cæteris est causa ca-
 loris, & verissimum etiam est id, quod posterioribus, vt vera sint, cau-
 sa est. Similiter fit in genere potestatis spiritualis, habet. n. spiritu-
 alia naturas suas, & proprietates. quare cuius Episcopi potestas
 spiritualis clauium causa est alijs episcopis potestatis spiritualis
 clauium, quia per illum talis potestas cum alijs a domino communi-
 catur, illius est amplissima, et summa potestas spiritualis clauium;
 id est.

Connexum
 ab Antonio
 dissimulatum
 quo ita irre-
 titus tene-
 tur, vt scia-
 de expedire
 nequeat.

Quomodo
 dare clauis.
 fit homony-
 mum, siue
 æquiuocu.

Quomodo
paralogizet
Antonius &
quæ sit falla-
cia conse-
quentis, nō
intellege-
rit.

id est illi primatus huius potestatis conuenit: tu igitur in tuo pa-
ralogismo peccas παρὰ τὴν ὁμολογίαν, cum argumentaris non de-
disse dominum clauēs regni cælorum soli Petro, quia dedit cæteris
Apostolis; non enim vno modo dedit, sed Petro singulariter, & pri-
mum, tu inquam peccas παρὰ τὴν ὁμολογίαν, non ego παρὰ τὸ
ἐπὶ ὁμολογίαν, ut dixisti, quod quidem nunquam dixisses, si quid esset
peccare παρὰ τὸ ἐπὶ ὁμολογίαν intellexisses, sit enim elenchus sophi-
sticus παρὰ τὸ ἐπὶ ὁμολογίαν id est, propter consequens ut tuus Arist.
tradit διὰ τὸ ὅτι δὲ ἀντιστρέφει τὴν ἀποδείξιν, id est, quia existi-
mamus consequentiam vicissim retro commere, ut si putemus, cū
terra madida est, pluuisse, quia accidit, cum pluit, ut terram ade-
at. Et si enim si pluit, sequitur, ut terra madida sit; non ta-
men retro commeat, ut si madida est, pluit. tu igitur es, qui
propter consequens peccas, qui existimas ἀντιστρέφειν, id est,
remeare, ut quia promittendo singulariter clauēs regni cælorum
Petro, eidem dedit singulariter secundum illam promissionem po-
testatem remittendi, & retinendi peccata, sequatur similiter, ut
cum dedit cæteris Apostolis communiter potestatem remittendi,
& retinendi peccata, tunc dederit & Petro communiter cum illis
eandem potestatem: simile est, ut si propter similitudinem flauī co-
loris mel & fel idem esse putares. hoc enim exemplo in hoc genere
elenchi sophistici vitur Arist. tu igitur παρὰ τὴν λέξιν, καὶ ἐξω τῆς
λέξεως, id est, extra dictionem, & in dictione paralogizās. Perse-
quimur reliqua tua, sic enim ais, Atque ut ad fundamentum
ministeriale redeamus, cum hoc loco Ioannis Christus
nō vnum Petrum, sed alios etiam Apostolos ministerio
apostolico plene consecrarit, omnesque fuerint Spiritu
S. afflati, atque eodem modo & ritū, eisdem deniq; ver-
bis sanctissimo illi ministerio consecrati; efficitur nihil
esse causæ, quamobrem Petrum potius, quàm alios Apo-
stolos dicamus fuisse ministeriale totius Ecclesiæ funda-
mentum. Dic bone disputator, quis tibi dedit ista, quæ sumpsisti
ad concludendum nihil esse causæ, quamobrem Petrum potius, quàm
alios Apostolos dicamus fuisse ministeriale totius Ecclesiæ funda-
men-

mentum? aut ubi probasti, vel quomodo, in isto loco Ioannis 21. non vnum Petrum, sed alios Apostolos ministerio apostolico plene consecrasset: nisi forte idem putas esse, dicere & probare. tu enim dicis tantum, & non probas. Immo cum ista dicis, plane Euangelio contradicis. Euangelium enim separauit rationem dandi clauis regni caelorum Petro à ratione dandi ceteris Apostolis, tu verò vtramq; commisces, & confundis in vnum contra Euangelium. Petro enim promisit tanquam petrae, super quam aedificaturus esset Ecclesiam suam, & sicut promisit, ita dedit, qui fidelis est, & mentiri non potest, nemini autem aliorum apostolorum dixit quod Petro nominatim, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam: nec ceteris dixit, super vos aedificabo Ecclesiam meam, & quorum remiseritis peccata, remittentur eis: Immo neq; dixit, quorum remittitis, sicut obseruasti, non dixisse dominum Petro, & tibi do, sed dabo, sed dixit, quorum remiseritis, quod futuri temporis erat, non praesentis: ne amplius dicas illud, dabo Petro, dictum, in loco Ioannis ex toto impletum esse, nec enim ibi est illud, Do praesentis temporis, quod requiris. Rursus, cum dicis non vnum Petrum, sed alios etiam Apostolos ministerio apostolico plene consecrasset, tollis primatū apostolatus, et negas Augustini auctoritatem, qua uti soletis contra nos, & si perperam, ut, quoties occurrit, demonstramus, & conuincimus. Si in primatu apostolatus, quem paulo ante dixit Aug. Euangelium secutus, datū esse Petro, est plenitudo Apostolici ministerij, primatus autem in pluribus, quā in vno esse non potest, quia primatus, vnius capitis primatus est in reliquo corpore mystico, quomodo igitur plene consecrari reliqui Apostoli apostolico ministerio potuerūt? item quod dicis eodem modo & ritu, eisdem deniq; verbis sanctissimo illi ministerio consecratos fuisse, falsum est, & ab Euangelio penitus alienum: illud enim, Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, in quo primatus Petri continetur, coniunctum est cum illo, quod sequitur, & tibi dabo clauis regni caelorum &c. non licet igitur disungere, quod tu contra Euangelium facis. Quod si disjungere non licet illa, quae Christus coniunxit in loco Matthaei, restat ut

Quomodo
Euangelium
rationem
dandi clauis
regni caelo-
rum Petro,
à ratione dā-
di alijs Apo-
stolis sepa-
rauit, Anto-
nius verò
vtramq; ra-
tionem in
vnu cōfun-
dit contra
Euangelium.

Quomodo
conuincitur
falsum esse,
& contra
Euangelium,
quod An-
tonius dicit
alios Apo-
stolos cum
Petro plene
consecratos
esse ministe-
rio apostoli-
co, eodem
modo, ritu,
& verbis in
loco Euan-
gelij Ioan-
nis.

V osten-

ostendas illa in loco Ioannis, si eisdem verbis illi ministerio cōsecra-
ti sunt apostoli: aut si ostendere nō potes, restat, vt fatearis non eijf-
dem verbis consecratos fuisse illi ministerio remittendi, & retine-
di peccata; aut si hoc nolueris, reliquum erit, vt probes, illud, *Super
hanc petram edificabo Ecclesiam*, nihil pertinere ad illud, quod adiū-
ctum est eidem Petro dictum, & tibi dabo clauas regni cælorum.
Cum autem horum trium nullum facere poteris, effectum erit, qua
sumpsisti, omnia falsa esse, & ἀσυμπέραστα. aggrediamur aliud ca-
put. Sequitur:

C A P V T XIII.

Quomodo quod Christus Petro dixit, & super hanc Petram ædi-
ficabo Ecclesiam meam, non possit intelligi de Ecclesia inuisibili, vt
Antonius contra scripturam, & naturam vult. & Quomodo con-
feratur Petrus origo vnitatis Ecclesiæ cum Abraam origine populi
Israelitici, & de promissione facta in vetere testamento de sacerdo-
tio Leuitico non delendo vsq; ad aduētum Christi. respondetur po-
stea Antonio exprobranti Iesuitis nouitatem Ordinis, & confuta-
tur, quod tradit, nullos esse Apostolorum successores, & demonstra-
tur auctoritate scripturæ sanctæ, episcopos esse apostolorū successo-
res, & de prouidentia in uetere populo comparata cum nouo, vnde
successio apostolorum demonstratur, & de loco euāgelij, Ego vobis
cum sum, vsque ad consummationem sæculi, & de verbo successoris
apostolorum in Dionysio Areop. Quomodo refellitur quod
ait Antonius pertinere ad naturā apostolatus prædicare
vbique, & ordinari immediate à Christo. et
quomodo pontifex Ecclesiæ Ro-
manæ, & omnibus
mundi Ecclesijs
præsit.

” **Q**uoniam autem, vt veritas est simplex, & per-
” petuò sibi cōstans, ita mendacia sese mutuo
” collidunt, videamus aliam quoque repugnā-
” tiam Turrianicæ disputationis. Quid enim si
” rogem, de quam Ecclesia Christus loqua-
” tur? nempe respondebit de ea, quam portæ inferorum
” non superabunt, quemadmodum hic affirmat Christus;
” at vero non posse superari ab inferorum portis, est ele-
cto.